

D E C I Z I E

în numele Legii

26 ianuarie 2017

or. Cahul

Colegiul judiciar al Curții de Apel Cahul

în componența:

președintele ședinței de judecată, judecător Movilă Vitalie,
judecătorii Veleva Nina, Dvurecenschii Evghenii,
cu grefierul XXXX, XXXX, XXXX
cu participarea:
procurorului XXXX, XXXX
avocatului XXXX,
inculpatului XXXX,
interpretului XXXX, XXXX

a judecat în ședință publică apelul declarat de către XXXX împotriva sentinței Judecătoria Taraclia din 18 decembrie 2015, pronunțată în cauza penală în privința inculpatului:

XXXX, născut la XX.XX.XXXX, cetățean al RM, originar al s. XXXX, r. XXXX, locuitor al or. XXXX, str. XXXX, studii XXXX, nu este supus militar, căsătorit, pensionar, anterior nu a fost condamnat,

învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal,

1) 03.07.2015 – 18.12.2015 (prima instanță)

2) 11.01.2016 – 26.01.2017 (instanța de apel)

Procedura de citare legal executată.

Procurorul a pledat pentru admiterea apelului și casarea sentinței contestate.

Inculpatul și avocatul acestuia nu au susținut apelului depus solicitând respingerea acestuia ca neîntemeiat.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, colegiul judiciar,

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătoria Taraclia din 18 decembrie 2015, XXXX a fost achitat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal, în legătură cu lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii. Acțiunea civilă înaintată de XXXXX privind încasarea sumei în mărime de 3 998 510,24 lei a fost respinsă. Măsura preventivă obligarea de a nu părăsi țara a fost anulată.

Cauza a fost examinată de instanța de fond cu participarea inculpatului XXXX.

Pentru a pronunța sentința instanța de fond a reținut că, potrivit rechizitoriului lui XXXX i se înaintează învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal, așa cum, acesta fiind numit în conformitate cu ordinel XXXX nr. 259-c din 11.07.2003 în funcția de șef al XXXXX, adică în conformitate cu art. 123 Cod penal, fiind persoană cu funcție de răspundere într-o instituție de stat, cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico – economice, în obligațiile de serviciu a căruia intra asigurarea activității inspectoratului fiscal în strictă conformitate cu legea, îndeplinirea indicațiilor și instrucțiunilor organelor ierarhic superioare și purtarea răspunderii pentru executarea necorespunzătoare a obligațiilor de serviciu, asigurarea îndeplinirii planului privind venituri și reducerea datorităților fiscale față de bugetul public național, exercitarea supravegherii pentru respectarea legislației de către organul fiscal, luarea deciziilor în legătură cu organizarea și activitatea organului teritorial fiscal, exercitarea controlului pentru respectarea legislației fiscale, corectitudinea calculării, achitarea la timp a sumelor obligațiilor fiscale în buget, exercitarea executării silite a obligațiilor fiscale, luarea măsurilor de asigurare a stingerii obligațiilor fiscale, luarea deciziilor privind aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare ale contribuabililor, la fel și ridicarea sechestrului de la conturile date, să acționeze în strictă conformitate cu Constituția RM, Codul fiscal, precum și alte acte normative, cât și îndeplinind atribuțiile stabilite în fișa postului, prevederile art. 132 alin. (1); art. 133 alin. (2), lit. a), e); art. 136-137 Cod fiscal; pct. 8 al Regulamentului privind organizarea și funcționarea organelor XXXX nr. 1736 din 31.12.2002, a admis neglijență, care s-a exprimat prin îndeplinirea în mod necorespunzător a obligațiilor de serviciu, în rezultatul acționării nu cu bună credință și anume, în una din zilele în perioada lunii martie – începutul lunii aprilie 2016, exercitând obligațiile de serviciu, în calitate de șef al XXXX, a eliberat conducerea XXXX IDNO XXXX, în persoana lui XXXX și XXXX, certificat necompletat privind primirea la evidență a conturilor bancare, plasând semnătura sa în calitate de șef al XXXX și ștampila. Mai mult ca atât, nu a întreprins măsuri necesare pentru înregistrarea certificatului menționat, potrivit art. 167 Cod fiscal, în registrul de evidență a certificatelor privind primirea la evidență a conturilor bancare, astfel XXXX a permis XXXX IDNO XXXX, de a deschide contul bancar nr. XXXX în filiala XXXX, care n-a fost luat la evidență în XXXX și cu ajutorul căruia XXXX IDNO XXXX a exercitat operațiunile financiare nedeclarate, în perioada din 02.10.2006 până la 30.11.2011 pe contul indicat mai sus s-a realizat circulația mijloacelor bănești în sumă totală de 15 153 301 lei, în anul 2006 - 53 599 lei, în anul 2007 – 825 431 lei, în anul 2008 – 359 918 lei, în anul 2009 – 398 362 lei, în anul 2010 – 4 306 630 lei, în anul 2011 – 2 380 899 lei, iar în perioada de la 31.03.2006 până la 21.10.2011 la XXXX IDNO XXXX exista datoria la fata bugetului de stat în mărime de 3 311 615 24 lei sub formă de obligații fiscale, la fel prin folosirea contului dat de către

de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță”.

Conform art. 415 alin. (1), pct. 2) Cod de procedură penală, “instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin.(2), și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță”.

În corespundere cu prevederile art. 415 alin. (2¹) Cod penal, în instanța de apel a fost audiat suplimentar martorii XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, inculpatul XXXX și reprezentantul părții vătămate XXXX. Totodată, la cererea procurorului XXXX au fost cercetate suplimentar probele administrate în instanța de fond, și anume:

Ordonanță de începere a urmăririi penale din 01.07.2013, prin care s-a dispus începerea urmăririi penale în baza art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal, cauzei penale fiindu-i acordat nr. XXXX(Vol. I, f.d.1).

Proces-verbal de constatare a infracțiunii din 01.07.2013, în care se indică că există bănuiala rezonabilă că în acțiunile persoanelor cu funcție de răspundere din cadrul XXXX, există elementele constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal (Vol. I, f.d.2).

Act nr.5-503419 din 04.06.2008, întocmit de XXXX, așa cum a fost efectuat controlul de la data de 15.05.2008 până la data de 04.06.2008. Controlul fiind efectuat pentru perioada 01.01.2007 până la 30.04.2008, fiind înștiințați despre efectuarea controlului reprezentantul XXXX și în prezența contabilului șef al întreprinderii XXXX (Vol. I, f.d.3-9).

Răspuns nr. 91-2/2-1564 din 18.05.2013 către XXXX, de la XXXX, prin care a fost expediată fișa contului personal generalizată a XXXX, pentru perioada 2004-2012, în care este reflectată și suma datoriei față de bugetul de stat, în mărime de 8 155 247,40 lei (Vol. I, f.d.11-21).

Ordin N.206 - n din anul 1990 privind-l pe XXXX, prin care acesta a fost numit în calitate de șef al XXXX (Vol. I, f.d.22).

Ordin nr.257-e din 18.05.2006, prin care XXXX, a demisionat din proprie inițiativă, de la 31.03.2006, în baza art. 85 alin. (1) Codul muncii (Vol. I, f.d.23).

Proces-verbal de examinare a obiectului din 14.11.2013, potrivit căruia a fost examinat registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare (Vol. I, f.d.33-34).

Ordonanță de ridicare din 14.11.2013, prin care a fost ridicat de la XXXX – XXXX, registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare (Vol. I, f.d.35).

Proces-verbal de ridicare din 14.11.2013, din care se desprinde că a fost ridicat în copii xerox registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare a agenților economici , pentru anul 2006 (Vol. I, f.d.36).

Copia Registrului de evidență a eliberării Certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare, care cuprinde anii 2003, 2005, 2006, 2007 (Vol. I, f.d.37-66).

Certificat privind luarea la evidență a conturilor bancare, nr.159 din 03.10.2006, prin care XXXX confirmă că a luat la evidență conturile bancare ale XXXX, deschise la XXXX (Vol. I, f.d.99).

Ordonanță de începere a urmăririi penale din 03.01.2012, din care se desprinde că a fost dispusă începerea urmăririi penale în privința persoanelor responsabile a XXXX, în baza art. 244 alin. (2), lit. b) Cod penal (Vol. I, f.d.100).

Răspuns nr. 91-1/137 din 04.04.2014, de la XXXX către XXXX, la răspuns fiind anexată decizie privind inițierea controlului fiscal nr. 207 din 15.05.2008, actul nr. XXXX din 04.06.2008, decizia nr.206 din 16.06.2008, actul nr. XXXX din 21.10.2011, răspunsul Direcției metodologia evidenței fiscale nr. XXXX din 20.03.2014, certificatul nr. 159 din 03.10.2006, răspunsul XXXX din 27.10.2011, hotărârea cu privire la reglementarea activității organelor XXXX nr. XXXX din 31.12.2002 (Vol. I, f.d.102-121).

Răspunsul nr. 91-02/2743 din 29.09.2014 de la XXXX, adresat ofițerului superior de urmărire penală al XXXX, prin care anexează decizia privind inițierea controlului fiscal, nr. 207 din 15.05.2008 (Vol. I, f.d.129-130).

Act din 10.04.2012 de revizie a XXXX, în care se regăsește concluzia, precum că XXXX a încălcat prevederile art. 24 alin. (8) din Codul fiscal (Vol. I, f.d.131-136).

Ordonanță de recunoaștere în calitate de învinuit din 29.10.2014, prin care s-a dispus înaintarea învinuirii inspectorului principal la XXXX în baza art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal (Vol. I, f.d.142).

Ordonanță de recunoaștere în calitate de învinuit din 29.10.2014, emisă în privința lui XXXX - inspectorului principal la XXXX, de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal (Vol. I, f.d.144).

Răspuns nr. 91-2/2-1590 din 13.05.2015 de la XXXX către ofițerul de urmărire penală XXXX a XXXX – XXXX, la care a fost anexat cotorul Dispoziției privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului, din 30.04.2010, 23.06.2009, 29.05.2009, și scrisoarea nr. XXXX din 24.10.2011 (Vol. I, f.d.157-160).

Cerere de deschidere a contului, depusă de XXXX către XXXX (Vol. I, f.d.162).

Certificat privind deschiderea, modificarea și lichidarea conturilor bancare nr.31 din 02.10.2006, în care XXXX confirmă că la 02.10.2006 XXXX i s-au deschis conturi bancare, cu indicarea acestora (Vol. I, f.d.163).

Proces-verbal de ridicare din 19.05.2015, din care se desprinde că în timpul ridicării au fost descoperite și ridicate în foto copii raport de expertiză grafoscopică nr. 616-617 din 19.04.2013, pe 08 file; proces – verbal de audiere a martorului XXXX, pe 04 file; proces – verbal de audiere a martorului XXXX, pe 06 file (Vol. I, f.d.165-166).

Raport de expertiză nr.616-617 din 19.04.2013, în care se menționează că certificatul privind luarea la evidență a conturilor bancare nr. 159 din 03.10.2006 a fost completat de XXXX, fiind semnat de către XXXX (Vol. I, f.d.167-174).

Proces-verbal de audiere a martorului din 20.03.2013, din care rezultă că a fost audiat XXXX, care a menționat că din anul 1997 până în prezent exercită funcția de contabil șef al XXXX (Vol. I, f.d.175-177).

Proces-verbal de audiere a martorului XXXX, din 27.03.2013, prin care menționează că în cartea de conturi a XXXX există înscrisura precum că XXXX a fost transmis prin actul de primire – predare, fiind indicată suma de 1 496 734 lei, dar din ce considerente a fost efectuată această înscrisura, a indicat că nu cunoaște (Vol. I, f.d.178-180).

Proces-verbal de audiere a martorului din 19.06.2013, prin care a fost audiat XXXX, care a menționat că în ordin este indicat că demisia sa este din 31.03.2006, însă în aprilie încă își mai îndeplinea funcțiile de serviciu, ordinul a fost emis la data de 18.05.2006 (Vol. I, f.d.181-184).

Copia ordinului nr.206 din 15.06.1990, prin care XXXX a fost angajat în funcție, ocupând funcția de XXXX (Vol. I, f.d.193).

Copia ordinului nr.165-c din 11.11.1994, potrivit căruia XXXX a fost reconfirmat de la 07.11.1994 în funcția de XXXX (Vol. I, f.d.194).

Copia ordinului nr. 342-c din 27.07.1999, XXXX prin acest ordin fiind numit în funcția de XXXX (Vol. I, f.d.195).

Ordin cu privire la numirea în funcție nr.56-c din 24.03.2000, prin care XXXX a fost numit în funcția de XXXX (Vol. I, f.d.196-197).

Copia ordinului nr.281-c din 12.06.2000, potrivit căruia XXXXX a fost confirmat în funcția de șef al Inspectoratului nominalizat (Vol. I, f.d.198).

Copia ordinului cu privire la numirea în funcție nr.259-c din 11.07.2003, XXXX fiind numit în funcția de XXXX (Vol. I, f.d.198).

Ordin cu privire la demisie nr.257-c din 18.05.2006, din care se desprinde că XXXX, demisionează din propria inițiativă, de la 31.03.2006, în baza art. 85 alin. (1) Codul muncii (Vol. I, f.d.200).

Fișa postului nr.1 din martie 2010, întocmită pentru autoritatea publică XXXX, compartimentul : conducerea inspectoratului (Vol. I, f.d.201-202).

Caracteristică nr.5485 din 25.05.2015, eliberată de XXXX, pe numele XXXX, prin care acesta din urmă este caracterizat pozitiv la locul de trai (Vol. I, f.d.205).

Materiale caracterizante în privința lui XXXXX, din care rezultă că acesta anterior nu a fost judecat, este căsătorit și are două fiice (Vol. I, f.d.207-212).

Proces – verbal de audiere a bănuțului, din 22.05.2015, prin care a fost audiat XXXXX și care a declarat că din 1990 și până în aprilie 2006 a ocupat

funcția de XXXXX (Vol. I, f.d.220-221).

Proces – verbal de audiere a martorului, din 28.05.2015, din care se desprinde că a fost audiat XXXX, acesta menționând că în luna octombrie au depus cererea la XXXX, lăsând certificatul la bancă (Vol. I, f.d.222).

Proces – verbal de audiere a martorului, din 11.06.2015, prin care a fost audiată BarbarovaAculina, care a indicat că XXXXX a dat acordul ca certificatul să-l îndeplinească aceasta, dar fără a indica numărul și data (Vol. I, f.d.223).

Proces – verbal de audiere a martorului, din 28.05.2015, XXXX fiind audiată suplimentar a menționat că certificatul cu ajutorul căruia a fost deschis cont la XXXX a fost întocmit de aceasta, într-un exemplar și care a fost semnat de șeful XXXX (Vol. I, f.d.228).

Solicitare nr. 11/879 din 09.06.2015, în baza căreia XXXX a expediat în adresa XXXX, copiile actelor solicitate (Vol. I, f.d.229-249).

Ordonanță de anexare a documentelor la cauza penală din 16.06.2015, prin care s-a dispus anexarea ca documente la dosar fotocopiile raportului de expertiză nr. 616-617 din 19.04.2013; fotocopiile proceselor – verbale de audiere în calitate de martor a lui XXXXX; fotocopia procesului – verbal de audiere în calitate de martor a lui XXXX (Vol. I, f.d.250).

Proces – verbal de ridicare din 11.06.2015, cu anexă, prin care a fost ridicat Registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare, deschis de XXXX la 30.06.2003 și închis la 30.06.2009, cusut pe 100 file, și anume în foto copii a filei în care este oglindit numărul de ordine a certificatelor nr. 159 din 11.02.2004 pe numele XXXX și în fotocopiile a filelor pe anul 2006, început cu numărul de ordine 515 din 05.01.2006 și finisând cu numărul de ordine 660 din 29.12.2006. Indicând că pe parcursul anului 2006 nu există înscrieri privind eliberarea a careva certificate pe numele XXXX (Vol. II, f.d.2-32).

Ordonanță de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală, din 12.06.2015, potrivit căreia a fost recunoscut drept mijloc de probă foto copia filei din Registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare, a XXXX, în care se oglindește numărul de ordine a Certificatului eliberat sub nr. 159 din 11.02.2004, pe numele XXXX; fotocopiile filelor din Registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare pe anul 2006, începând cu numărul de ordine 515 din 05.01.2006 și finisând cu numărul de ordine Certificat înregistrat nr. 660 din 29.12.2006 (Vol. II, f.d.33).

Proces-verbal de ridicare din 17.06.2015, fiind ridicat Actul de reviziei tematice efectuate de către XXXX, în anul 2012 la XXXX, în care sunt cusute și numerotate în total 312 file (Vol. II, f.d.35).

Proces-verbal de examinare a obiectului, din 17.06.2015, prin care s-a constatat dosarul Actului de reviziei tematice efectuate de către XXXX, a fi constituit din 312 file, la fila 6 până la fila 17 este cusut însăși Actul reviziei tematice din 10.04.2012 la XXXX, anterior acesteia sunt autorizațiile la control, iar imediat după Act se regăsesc în copii anexele la act. De la fila 306 se începe Actul controlului fiscal efectuat la XXXX, ce datează cu 10.04.2012 și se finisează la fila 312, care este și ultima filă din dosarul cusut (Vol. II, f.d.36).

Ordonanță de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală, din 17.06.2015, potrivit căreia s-a dispus a recunoaște drept documente exemplarul doi al Actului reviziei tematice efectuate de către XXXX la XXXX, adresa juridică s. XXXX, str. XXXX, r. XXXX, cod fiscal XXXX, pe 312 file. Cât și a-l anexa și păstra la dosarul penal, până hotărâre pe acest caz va fi definitivă (Vol. II, f.d.37).

Răspunsul XXXX, nr. XXXX din 22.06.2015, acesta fiind adresat XXXX, la care a anexat copia autenticată a cererii din 30.03.2006, depusă de XXXX privind demisia din funcția deținută (Vol. II, f.d.39-40).

Ordonanță privind disjungerea cauzei penale, din 23.06.2015, potrivit căreia rezultă că s-a dispus a disjunge din cauza penală nr. 2013468033 într-o cauză penală separată documentele referitoare la acțiunile lui XXXX și XXXX (Vol. II, f.d.48-49).

Ordonanță de recunoaștere și anexare a documentelor la cauza penală, din 19.09.2014, cu anexa, prin care au fost recunoscute drept documente actul de control total nr. XXXX din 04.06.2008, întocmit de inspectorii XXXX și XXXX.; Actul de control operativ nr. XXXX din 21.10.2011, întocmit de inspectorii XXXX și XXXX; Extrasul rulajului din contul curent XXXX, deschis la XXXX, pe perioada 04.03.2008 – 21.10.2011; Informația privind restanțele admise de XXXX la bugetul de stat pe perioada 04.06.2008-21.10.2011, din 20.03.2014 eliberat de Direcția metodologia evidenței fiscale a XXXX; Certificatul privind luarea la evidență a conturilor bancare nr. 159 din 03.10.2006, acestea fiind și anexate la dosarul penal (Vol. II, f.d.54-92).

Ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă, din 22.09.2014, Marcova Carolina, reprezentată prin procura nr. D-1 din 02.01.2014 a XXXX, a fost recunoscută în calitate de parte civilă în cadrul cauzei penale nr. XXXX (Vol. II, f.d.100).

Răspuns la solicitare, din 24.09.2014, eliberat de XXXX, prin care se expediază regulamentul cu privire la controlul fiscal la fața locului precum și a controlului fiscal cameral, în cadrul căruia este posibilă depistarea încălcării fiscale nr. 131 din 22.07.2004 (Vol. II, f.d.185-209).

Răspunsul XXXX, din 13.05.2015 cu anexa, prin care expediază în adresa XXXX contorul Dispoziției privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului nr. XXXX din 30.04.2010; nr. XXXX din 23.06.2009; nr. XXXX din 29.05.2009; nr. XXXX din 29.05.2009; scrisoare nr. XXXX din 24.10.2011 (Vol. II, f.d.219-224).

Informația prezentată de XXXX cu privire la contul personal generalizat al contribuabilului XXXX, în care este reflectată restanța ce o avea XXXX în anul 2006 și 2011 (Vol. II, f.d.236-238).

Cotorul dispoziției privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului din 02.02.2006, aceste dispoziții fiind din 02.02.2006 seria XXXX; și seria XX din XXXX, pe numele XXXX (Vol. II, f.d.241-243).

Cotorul dispoziției privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare ale contribuabilului, din care se desprinde că operațiunile conturile bancare ale XXXX la XXXX; XXXX; XXXX; XXXX, au fost suspendate, din motivul neachitării la timp și integral la bugetul public național ale obligațiilor fiscale și altor plăți a căror stingere prin executare silită este reglementată de legislația fiscală(Vol. II, f.d.244-248).

Informația despre înregistrare a AE la data de 24.06.2015, tipărit în XXXX, pe numele XXXX (Vol. II, f.d.249).

Ordonanță de recunoaștere în calitate de reprezentant al părții vătămate din 24.06.2015, prin care XXXX a fost recunoscut în calitate de parte vătămată pe cauza penală, despre care fapt s-a menționat necesitatea înștiințării reprezentantului XXXX (Vol. II, f.d.250).

Cerere din 24.06.2015, de la XXXX, la care a anexat procura nr. XX din 15.01.2015, copia buletinului de identitate și a legitimației nr. XXXX (Vol. II, f.d.251).

Ordonanță de recunoaștere în calitate de reprezentant al părții vătămate, din 24.06.2015, prin care XXXX a fost recunoscută ca reprezentant al părții vătămate XXXX (Vol. II, f.d.255).

Cerere din 24.06.2015, prin care XXXX solicită ca XXXX să fie recunoscut în calitate de parte civilă în cauza penală (Vol. II, f.d.256).

Ordonanță de recunoaștere în calitate de parte civilă din 24.06.2015, potrivit căreia s-a dispus ca XXXX să fie recunoscut ca parte civilă în cauza penală, despre care fapt să fie înștiințat reprezentantul acesteia – XXXX (Vol. II, f.d.257).

Rechizitoriu din 29.06.2015, întocmit în privința lui XXXX în baza art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal (Vol. II, f.d.273-287).

Actul de revizie la XXXX, pe 312 file, sub formă de dosar Actului de reviziei tematice efectuate de către XXXX, constituit din 312 file, la fila 6 până la fila 17 este Actul reviziei tematice din 10.04.2012 la XXXX, anterior acesteia sunt autorizațiile la control nr. 3 din 24.01.2012, iar imediat după Act se regăsesc în copii anexele la act. De la fila 306 se începe Actul controlului fiscal efectuat la XXXX, ce datează cu 10.04.2012 și se finisează la fila 312, care este și ultima filă din dosarul cusut.

Certificat din 07.07.2015, din care se desprinde că ultimul salariu lui XXXX i-a fost transferat pentru luna martie 2006 (Vol. III, f.d.18).

Informație din 02.02.2006, de la XXXX, adresate către directorul XXXX, prin care retrace acțiunea dispoziției XXXX și XXXX din 02.02.2006, emise în privința XXXX (Vol. III, f.d.19-20).

Declarațiile martorului XXXX, date în instanța de fond și apel, potrivit cărora se desprinde că în luna martie spre luna aprilie 2006 a fost numit în funcție alt XXXX. În atribuțiile acesteia de serviciu, a indicat că intra înregistrarea conturilor bancare ale agenților economici, pentru aceasta se prezenta certificatul privind deschiderea contului bancar, certificat care avea o formă stabilită. Aceste blancuri de certificate erau pe raft și când era necesar, se eliberau agenților economici. Certificatul dat, a menționat că se înregistra în registru, la evidență se lua contul prin program special, contul era dublat în formă electronică. Informația de decontare, indicând că trebuia să coincidă cu cea a băncii (Vol. III, f.d.27-28; 164-167).

Declarațiile martorului XXXX, în prima instanță și în apel aceasta a menționat că activează din august 2009 la XXXX, în calitate de contabil șef. Aceasta a menționat că contul se deschidea doar după ce primeau răspuns de la XXXX, dacă primeau refuz de la XXXX, contul putea fi deschis mai târziu. La fel, a fost indicat că până la această situație nu am mai fost cazuri ca contul să nu fie luat la evidență (Vol. III, f.d.50-52; 187-188).

Declarațiile martorului XXXX, date în instanța de fond și în apel, prin care a declarat că după efectuarea controlului la XXXX și fiind constatată existența unui cont, operațiunile căruia nu au fost suspendate, a telefonat contabilului șef al XXXX și a întrebat în baza căruia temei a fost deschis contul bancar XXXX, la care a primit răspuns că în baza certificatului nr. 159 din 03.10.2006, care avea semnătura și stampila șefului XXXX. Astfel, fiind ridicat registrul privind înregistrarea conturilor bancare, în care s-a depistat că sub nr. 159 era înregistrat contul XXXX la XXXX, înregistrarea fiind efectuată la 11.02.2004, de la data de 03.10.2006 nefiind efectuate înregistrări a conturilor bancare. Mai mult ca atât, a aflat că XXXX deja nu mai activa, ceea ce a făcut-o să ajungă la concluzia că acel certificat era falsificat și a informat despre acest fapt XXXX de asemenea, adresându-se și la XXXX (Vol. III, f.d.53-56; 177-178).

Declarațiile martorului XXXX, care în prima instanță și în instanța de apel a menționat că din 01.06.1990 până la 16.12.2010, fiind concediată de XXXX și restabilită în funcție prin hotărâre judecătorească în 2012. A menționat că la XXXX a activat în mai multe funcții. Aceasta a făcut trimitere la faptul că certificatele de deschidere a conturilor bancare se semnau de șeful XXXX, certificatele date erau pregătite de inspectorul împuternicit cu această obligație și aceste certificate obligatoriu se înregistrau (Vol. III, f.d.57-61; 162-163).

Declarațiile martorului XXXX, care în instanța de fond și apel a declarat că în anul 2006 activa în calitate de președinte XXXX, contabil șef al cooperativei fiind XXXX (Vol. III, f.d.62-65; 199-201).

Declarațiile martorului XXXX, aceasta a menționat în prima instanță și în apel că activează din 22.12.2014 și până în prezent în cadrul XXXX, în calitate de inspector superior. La fel, a indicat că cunoaște faptul că XXXX a deschis cont, care nu a fost înregistrat însă în registru (Vol. III, f.d.66-67; 175-176).

Declarațiile martorului XXXX, care a invocat în instanța de fond și apel că activează în cadrul XXXX din 2012, în calitate de inspector superior. Acesta a menționat și faptul că personal a lucrat cu dosarul XXXX, care avea restanțe, conturile au fost blocate, au fost sechestrate bunurile, imobilul a fost estimat și apoi scos la licitație (Vol. III, f.d.68-71; 179-180).

Declarațiile martorului XXXX, în instanța de fond și apel a menționat că din 1986 activează în calitate de contabil șef la XXXX. În anul 2006, împreună cu XXXX au mers la XXXX, așa cum XXXX apoi trebuia să plece, ea a completat fișa cu privire la deschiderea contului bancar așa cum nici un angajat al XXXX nu era. Blancul i-a fost acordat de XXXX, ea a completat fișa, iar XXXX a semnat și a plasat stampila, toate aceste acțiuni s-au petrecut în biroul lui XXXX la XXXX, dar în ce măsură s-a petrecut acest fapt nu

a scimato și a piasat ștampila, toate aceste acțiuni s-au petrecut în biroul lui XXXX la XXXX, dar în ce luna s-a petrecut acest fapt nu își amintește (Vol. III, f.d.76-77; 189-190).

Actele parvenite de la XXXX, cu privire la controlul fiscal cu anexe facturi fiscale, printre care se desprinde că este anexat și actul nr. XXXX din 21.04.2009 și actul nr. XXXX din 07.04.2009 (Vol. III, f.d.78-93).

Declarațiile inculpatului XXXX, în instanța de fond și în apel a menționat că la data de 30.03.2006, pe la orele 07:00 se pregătea să meargă la XXXX, dar lângă biroul în aștepta președintele XXXX și contabilul șef XXXX pentru a primi certificatul XXXX pentru înregistrarea contului bancar la filiala XXXX. Astfel, le-a spus să intre în biroul său, i-a dat contabilului un blank să-l completeze, apoi el l-a semnat și el a pus ștampila XXXX, după care el cu șoferul au mers la XXXX (Vol. III, f.d.97-102; 222-224).

Declarațiile martorului XXXX, acesta a declarat în prima instanță că din august 2004 și până în august 2008 a activat în calitate de șofer la XXXX (Vol. III, f.d.104-105).

Instanța de apel, a constatat că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept, însă eronat a concluzionat faptul că acțiunile lui XXXX trebuie de apreciat ca abatere disciplinară, care în conformitate cu Legea serviciului public nr. 443 din 04.05.1995, care era în vigoare la momentul concedierii lui XXXX și care duce la atragerea acestuia la răspundere disciplinară. Astfel, eronat a emis sentința de achitare a lui XXXX de comiterea faptei prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal, considerând greșit că în acțiunile acestuia lipsesc elementele infracțiunii.

Analizând situația de fapt și de drept stabilită în cauză, în cadrul cercetării judecătorești, prin probele administrate în instanța de fond și cercetate suplimentar în instanța de apel, colegiul judiciar consideră că, din cumulu de probe anexate la materialele dosarului, care perfect coroborează, s-a constatat, că anume XXXX prin acțiunile sale a comis fapta prevăzută de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Circumstanțe ce demonstrează că faptele acestuia corect au fost încadrate de către organul de urmărire penală în baza art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal, conform indicilor calificativi: „neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către o persoană publică a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente sau neconștiințioase față de ele, dacă aceasta a cauzat daune în proporții mari intereselor publice, adică au provocat urmări grave”.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate în cauza penală de instanța de fond, și care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, potrivit căruia, „fiecare probă necesită să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor”. Cerințele date ale legii procesual penale fiind aplicate eronat de către instanța de fond, probele administrate pe dosar au fost apreciate incorect, fapt ce a dus greșit la achitarea inculpatului XXXX așa cum, materialele dosarului confirmă pe deplin vinovăția inculpatului în săvârșirea faptelor imputate.

Conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, „instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii”, iar potrivit art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală, „sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului”.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CEDO, în hotărârea Capean vs. Belgia din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Mai mult ca atât, este de menționat faptul că, ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

La caz, colegiul judiciar reține că, procurorul contestă circumstanțele de fapt constatate de instanța de fond și este și rezervat asupra faptului că inculpatul a fost achitat de săvârșirea infracțiunii imputate, menționând că consideră că vinovăția acestuia a fost demonstrată pe deplin prin probele existente pe prezenta cauză penală, iar concluzia instanței de fond cu privire la achitarea inculpatului, în legătură cu lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii, este una eronată.

La caz, procurorul a motivat soluția privind vinovăția inculpatului XXXX de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal, prin declarațiile martorilor audiați în cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, declarații pe care le consideră obiective, cât și prin declarațiile inculpatului. La fel, menționează că și prin raportul de expertiză nr. 616-617 din 19.04.2013, în care se menționează că certificatul privind luarea la evidență a conturilor bancare nr. 159 din 03.10.2006 a fost completat de XXXX, fiind semnat de către XXXX (Vol. I, f.d.167-174). De asemenea, registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare, a XXXX, în care se oglindește numărul de ordine a Certificatului eliberat sub nr. 159 din 11.02.2004, pe numele XXXX; fotocopiile fișelor din Registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare pe anul 2006, începând cu numărul de ordine 515 din 05.01.2006 și finisând cu numărul de ordine Certificat înregistrat nr. 660 din 29.12.2006 (Vol. II, f.d.33). Actul de revizie la XXXX, r. XXXXX, pe 312 file, sub formă de dosar Actului de revizie tematice efectuate de către XXXX, constituit din 312 file, la fila 6 până la fila 17 este Actul reviziei tematice din 10.04.2012 la XXXX, anterior acesteia sunt autorizațiile la control nr. 3 din 24.01.2012, iar imediat după Act se regăsesc în copii anexele la act. De la fila 306 se începe Actul controlului fiscal efectuat la XXXX, ce datează cu 10.04.2012 și se finisează la fila 312, care este și ultima filă din dosarul cusut de asemenea, este o probă întru confirmarea temeiniciei acuzării. Cât și răspunsurile de la XXXX, din care se desprinde data de la care XXXX nu mai activează în funcția de XXXXX, la care este anexată și cererea de demisie a acestuia, din proprie inițiativă.

Instanța de apel, notează că atât inculpatul cât și apărătorul menționează că acțiunile lui XXXX nu constituie infracțiune, ci abatere disciplinară. Această poziție adusă în apărarea lui XXXX nu poate fi considerată ca un argument întemeiat întru menținerea sentinței instanței de fond, așa cum materialele dosarului nu demonstrează decât încălcarea prevederilor legii de către XXXX, acțiuni îndreptate spre săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Este necesar de notat faptul că potrivit art. 123 alin. (2) Cod penal „prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaborator al serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public”.

Din materialele dosarului se desprinde că XXXX a activat în calitate de XXXXX din anul 1990, pe parcursul activității fiind reconfirmat în funcție. Astfel, fiind numit prin ordinul XXXX nr. 259-c din 11.07.2003 în funcția de XXXX, adică în conformitate cu art. 123 Codului Penal, fiind o persoană cu funcție de răspundere într-o instituție de stat, investit cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorice – economice. În obligațiile de serviciu a căruia nemijlocit intra asigurarea activității inspectoratului fiscal în strictă conformitatea cu legea, îndeplinirea indicațiilor și instrucțiunilor organelor ierarhic superioare și purtarea răspunderii pentru executarea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu, asigurarea îndeplinirii nălbii privind veniturii și reducerea datorităților la bugetului public național, exercitarea supravegherii întru respectarea legislației fiscale de organul fiscal, primirea

primăria primăriei Terenului și redactarea calculului la bugetul public național, exercitarea controlului asupra legii și respectarea legislației fiscale de organizarea, primăria deciziilor în legătură cu organizația și activitatea organului teritorial, exercitarea controlului pentru respectarea legislației fiscale, corectitudinea calculării, achitării la timp a sumelor obligațiilor fiscale în buget, exercitarea executării forțate a obligațiilor fiscale, luarea măsurilor de asigurare a stingerii obligațiilor fiscale, primirea deciziilor privind aplicarea sechestrului asupra conturilor bancare ale contribuabililor, la fel și ridicarea sechestrului de la conturi date, să acționeze în strictă conformitate cu Constituția Republicii Moldova, Codul Fiscal, și alte acte normative, în conformitate cu fișele sale, prevederile art. art. 132 alin. (1); art. 133 alin. (2), lit. a), d), e) 136; art. 167 Codului Fiscal, p. 8 Regulamentului "Privind organizarea și funcționarea organelor Serviciului Fiscal de Stat", aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 1736 din 31.12.2002, a admis neglijență, care s-a exprimat în îndeplinirea necorespunzătoare a obligațiilor sale de serviciu și nu cu bună-credință. Și anume, la data de 30 martie 2006, aproximativ de la ora 07:00 până la ora 07:30, aflându-se în or. XXXX, în exercitarea obligațiilor sale de serviciu, și anume de șef al XXXX, a eliberat conducerii XXXX c/f XXXXX, în persoana lui XXXX și XXXX, blacul certificatului privind primirea la evidență a conturilor bancare, pe care l-a completat XXXX, după care XXXX l-a semnat, ca XXXX și a plasat și ștampila XXXX. În acest sens, însă nu a întreprins măsurile necesare pentru înregistrarea certificatului menționat, conform art. 167 Cod fiscal (care era în vigoare în 2006) în Registrul XXXX de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare. Acest fapt i-a permis XXXX de a deschide contul bancar nr. XXXX la XXXX, care n-a fost luat la evidență de către XXXX și cu ajutorul căruia XXXX a exercitat operațiunile financiare nedeclarate. Astfel, în perioada din 02.10.2006 până la 30.11.2011, pe contul indicat mai sus a fost realizată circulația mijloacelor bănești în sumă totală 15 153 301 lei (în anul 2006 - 53 599 lei, 2007 - 825 431 lei, 2008 - 359 918 lei, 2009 - 3 983 362 lei, 2010 - 4 306 630 lei, 2011 - 2 380 899 lei. La fel, a fost stabilit că necătând la faptul că XXXX pentru perioada 02.10.2006 - 21.10.2011, efectua operațiuni financiare pe contul bancar indicat, XXXX având datorie față de bugetul de stat sub formă de impozite și plăți, în mărime de 3 311 615,24 lei, nu rambursa această datorie din mijloacele bănești ce erau transferate la contul bancar indicat.

În conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) Cod fiscal "sarcina de bază a organului fiscal constă în exercitarea controlului asupra respectării legislației fiscale, asupra calculării corecte, vărsării depline și la timp la buget a sumelor obligațiilor fiscale". La art. 133 alin. (2) Cod fiscal, fiind stipulat că „inspectoratul fiscal de stat teritorial, precum și inspectoratul fiscal de stat specializat exercită următoarele atribuții: a) întreprinde măsuri pentru asigurarea stingerii obligațiilor fiscale; b) popularizează legislația fiscală și examinează scrisorile, cererile și reclamațiile contribuabililor; c) asigură evidența integrală și conformă a contribuabililor și a obligațiilor fiscale, cu excepția celor administrate de alte organe; d) efectuează controale fiscale; d¹) emite decizii asupra cazurilor de încălcare fiscală stabilite în urma aplicării metodelor și surselor indirecte de estimare a obligației fiscale; e) efectuează executarea silită a obligațiilor fiscale; f) asigură gratuit contribuabilii cu formulare tipizate de dări de seamă fiscale, elaborate în conformitate cu instrucțiunile respective; g) eliberează, contra plată, subiecților impunerii formulare de facturi fiscale pe suport de hîrtie în modul stabilit de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat; h) sigilează mașinile de casă și de control ale contribuabililor, ține evidența lor, efectuează controale privind utilizarea mașinilor de casă și de control la decontările în numerar și privind asigurarea păstrării benzilor de control emise de acestea; i) examinează contestații, cereri prealabile și emite decizii asupra lor; j) exercită alte atribuții prevăzute de legislație”.

Potrivit art. 136 Cod fiscal "Organul fiscal și funcționarul fiscal au următoarele atribuții: a) să acționeze în strictă conformitate cu Constituția RM, cu prezentul cod și alte acte normative; l) să țină evidența contribuabililor și a obligațiilor fiscale; p) să nu folosească situația de serviciu în interese personale meschine; r) să întreprindă și alte acțiuni prevăzute de legislația fiscală”.

P. 8 al hotărârii Guvernului nr. 1736 din 31.12.2002 cu privire la reglementarea activității organelor Serviciului Fiscal de Stat "în afară de atribuțiile și drepturile stipulate în actele legislative menționate la punctul 1, precum și la punctele 5 și 6 ale prezentului regulament, șefii inspectoratelor fiscale de toate nivelurile mai au și următoarele atribuții și drepturi: șeful inspectoratului fiscal de stat teritorial elaborează și aprobă direcțiile generale de activitate și planurile curente de lucru a inspectoratului; asigură elaborarea și prezentarea pentru aprobare Inspectoratului Fiscal Principal de Stat statul de personal al inspectoratului fiscal de stat teritorial și/sau inspectoratului fiscal de stat specializat respectiv; aprobă fișele de post pentru funcțiile publice, obiectivele individuale de activitate și indicatorii de performanță ale funcționarilor publici din cadrul inspectoratului fiscal de stat teritorial și/sau inspectoratului fiscal de stat specializat respectiv, cu excepția șefului inspectoratului fiscal de stat teritorial și/sau inspectoratului fiscal de stat specializat; emite ordine vizînd lucrul cu personalul și activitatea de bază a inspectoratului, numește în funcții, modifică, suspendă și încetează raporturile de serviciu, în condițiile legii, ale funcționarilor publici din subordine, angajează și eliberează din funcție personalul contractual al inspectoratului fiscal de stat teritorial și/sau inspectoratului fiscal de stat specializat, în condițiile legislației muncii; elaborează și aprobă regulamentul intern al Inspectoratului și regulamentele de funcționare a subdiviziunilor interioare din cadrul Inspectoratului respectiv; elaborează propuneri de perfecționare a legislației fiscale și celei de reglementare a activității organelor fiscale, înaintîndu-le pentru examinare și promovare Inspectoratului Fiscal Principal de Stat; asigură activitatea inspectoratului încredințat lui în conformitate cu prevederile legislației fiscale, muncii, civile, altor legi și este responsabil pentru exercitarea neconformă a funcțiilor și drepturilor acordate lui și inspectoratului încredințat; stabilește gradul răspunderii subalternilor pentru neîndeplinirea și/sau îndeplinirea neconformă a funcțiilor încredințate și drepturilor acordate; asigură respectarea întocmai a prevederilor legislației în vigoare, precum și îndeplinirea indicațiilor și instrucțiunilor organelor ierarhic superioare; adoptă decizii pentru modificarea sau abrogarea deciziilor proprii, dacă acestea au fost adoptate greșit, cu încălcarea normelor procedurale și/sau contravin legislației în vigoare; acordă ajutor practic și colaborează, în limitele prevăzute de legislație, cu percepșorii fiscali și organul financiar teritorial; asigură utilizarea eficientă a mijloacelor alocate pentru întreținerea inspectoratului încredințat lui, poartă răspunderea pentru dezafectarea și cheltuirea lor nerațională; întreprinde măsuri de combatere a corupției și protecționismului în inspectoratul încredințat lui; elaborează și prezintă propuneri pentru a fi examinate de către autoritățile publice locale; dirijează, în modul stabilit, lucrările de secretariat și asigură integritatea documentelor”.

Colegiul judiciar constată că XXXX, manifestînd o atitudine neglijentă față de prevederile menționate, la data de 30 martie 2006, a eliberat certificatul, ulterior în baza căruia XXXX a deschis cont bancar la XXXX, care n-a fost luat la evidență de către XXXX și cu ajutorul căruia XXXX a exercitat operațiunile financiare nedeclarate și fără a achita datoria ce o avea față de bugetul public național. Inculpatul nu neagă faptul că ar fi semnat și plasat ștampila XXXX, pe acest certificat. Așa cum, la acea oră încă nu erau prezenți la muncă colaboratorii XXXX blacul certificatului dat a fost completat de XXXX - contabilul - șef al XXXX, care în acea dimineață s-a prezentat cu președintele cooperativei date pentru a obține certificatul ce le-ar permite deschiderea contului bancar. Aceste circumstanțe au fost declarate și de către XXXX și XXXX, care au fost audiați în calitate de martori, în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond și apel.

Mai mult ca atât, din raportul de expertiză nr. 616-617 din 19.04.2013, se desprinde că certificatul privind luarea la evidență a conturilor bancare nr. 159 din 03.10.2006 nu a fost completat de XXXX, ci de către XXXX. Semnătura în drept cu mențiunea "Semnătura Șefului XXXX sau a șefului adjunct, din acest certificat a fost efectuată de către XXXX (Vol. I, f.d.167-174). Din registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare, a XXXX, se desprinde că sub numărul de ordine XXXX este înregistrat Certificatul pe numele XXXX și nicidecum XXXX (Vol. II, f.d.4). Cu toate că certificatul privind luarea la evidență a conturilor bancare nr. 159 din 03.10.2006, de către XXXX a fost confirmat că au fost luate la evidență conturile bancare ale XXXX deschise la XXXX, filiala XXXX (Vol. I, f.d.99). În registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare, a XXXX însă o astfel de înscriere nu se regăsește. În acest sens, servind ca probă fotocopiile fișelor din Registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare pe anul 2006, începînd cu numărul de ordine 515 din 05.01.2006 și finisînd cu numărul de ordine Certificat înregistrat nr. 660 din 29.12.2006, din care nu se desprinde că a fost executată obligația de înscriere a certificatului eliberat XXXX în registrul dat.

Din actul de revizie tematică la XXXX s. XXXX, r. XXXX, din 10.04.2012, care este sub formă de dosar pe 312 file, și care este anexat ca probă la cauza penală, acesta fiind efectuat de către XXXX din 10.04.2012 la XXXX, rezultă că contul bancar nr. XXXX, deschis la XXXX, filiala XXXX, la data de 02.10.2006. Astfel, în perioada din 02.10.2006 până la 24.10.2011, s-a realizat circulația mijloacelor bănești pe contul dat în sumă totală de 15 148 839 lei. Circulația dată a mijloacelor bănești pe contul indicat a adus la diminuarea TVA spre achitarea în buget în sumă de 686 895 lei.

Este necesar de menționat și faptul că din răspunsul XXXX sub nr. XXXX din 22.06.2015 și copia cererii anexate la el pe numele XXXX privind demisia din funcția ocupată, din proprie inițiativă, reiese că XXXX a scris cererea privind demisia din funcția ocupată și anume, XXXXX, la data de 30.03.2006, însă cererea dată a fost înregistrată la XXXX cu nr. de intrare XXXX la data de 04.05.2006 (Vol. II, f.d.39-40). Prin ordinul nr. 257-c din 18.05.2006 XXXX - XXXX, a fost eliberat din funcția deținută, de la 31.03.2006, în baza art. 85 alin. (1) Codul muncii, din proprie inițiativă (Vol. I, f.d.200). Fapt ce demonstrează că la data de 30.03.2006 acesta încă activa în funcția de șef al XXXX și avea obligația de a asigura înregistrarea în registrul de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a

conturilor bancare așa cum, XXXX i-a eliberat certificatul ce i-a dat posibilitatea deschiderii contului bancar la XXXX filiala XXXX și care nu a fost luat la evidență de inspectoratul fiscal de stat. XXXX efectuând operațiuni cu contul dat, chiar de avea datorii față de bugetul public național, totuși nu a întreprins măsuri întru stingerea acestora din circulația mijloacelor bănești de pe contul menționat.

Colegiul judiciar, consideră necesar de a nota că obiectul juridic al infracțiunii prevăzute de art. 329 Cod penal îl constituie buna desfășurare a activității de serviciu, care presupune îndeplinirea corectă și conștiincioasă de către persoana cu funcții de răspundere a obligațiilor de serviciu. Latura obiectivă, însă se manifestă prin încălcarea unei obligațiuni de serviciu prin neîndeplinirea sau prin îndeplinirea defectuoasă a acesteia, încălcare care a produs urmările prevăzute în lege. Subiect al infracțiunii fiind persoana cu funcție de răspundere. Latura subiectivă a infracțiunii de neglijență în serviciu presupune vinovăția făptuitorului sub formă de imprudență. Făptuitorul nu prevede consecințele faptei, însă ar fi putut și trebuia să le prevadă sau prevedea posibilitatea survenirii urmărilor, dar credea, fără temeii, că acestea nu se vor produce. Posibilitatea făptuitorului de a prevedea consecințele faptei sale se apreciază în raport cu împrejurările concrete în care a fost săvârșită fapta, precum și în raport cu personalitatea făptuitorului, pregătirea și calitățile lui profesionale, experiența acestuia în domeniul respectiv.

Astfel, XXXX activând în funcția de șef al Inspectoratului Fiscal de Stat pe o perioadă mai mare de 10 ani, cunoștea faptul că îndeplinirea corectă a obligațiilor de serviciu condiționează buna desfășurare a activității de serviciu, iar încălcarea acestora pune în pericol activitatea normală a unei instituții statale în care activa. Acesta fiind șeful instituției menționate avea obligațiile expres stipulate în lege, hotărâri ale guvernului, regulamente de serviciu, instrucțiuni, potrivit cărora acesta este responsabil de activitatea desfășurată de XXXX și era obligat să realizeze controlul activității în această instituție întru asigurarea exercitării activității acesteia în strictă conformitate cu legea. Cu toate acestea, inculpatul XXXX a manifestat o atitudine neglijentă față de atribuțiile sale de serviciu, fapt ce a dus la atingerea bunei funcționări a XXXX.

În asemenea circumstanțe, colegiul judiciar conchide că prima instanță corect a ajuns la concluzia că în urma examinării judiciare a fost dovedit faptul că XXXX fiind șeful Inspectoratului Fiscal de Stat a îndeplinit obligațiile sale de serviciu necorespunzător, manifestată prin neglijență față de atribuțiile sale de serviciu și anume, n-a întreprins măsurile de luare corespunzătoare la evidența în organul fiscal contului bancar deschis de XXXX în XXXX, filiala XXXX, în conformitate cu art. 167 Codului Fiscal RM și anume, n-a asigurat înregistrat certificatul privind luarea la evidența contului bancar în registrul special al XXXX. Eronat, însă a concluzionat instanța de fond că acțiunile lui XXXX constituie abatere disciplinară și că aceasta duce la atragerea lui la răspundere disciplinară. În cursul examinării cauzei, însă s-a constatat că acțiunile lui XXXX întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Instanța de apel, notează că la pronunțarea sentinței instanța de fond nu a ținut cont de faptele comise de inculpat, care sunt săvârșite contra activității normale și legale a unei instituții de stat și anume, a Inspectoratului Fiscal de Stat.

Lui Uzun Nicolae, de către acuzatorul de stat i se impută cauzarea prejudiciului bugetului public național la suma de 3 998 510,24 lei, prejudiciind interesele publice în proporții deosebit de mari, sub formă de obligații fiscale ale XXXX, față de bugetul public, care n-au fost încasate în beneficiul statului pentru rambursarea lor, dar au fost folosite de către XXXX în alte scopuri. Astfel, fiind cauzate consecințe grave intereselor publice, la fel a fost cauzat un prejudiciu în proporții considerabile intereselor publice, în rezultatul încălcării grave a cerințelor legii și a obligațiilor sale de serviciu.

Instanța de apel, notează că nicidecum nu i se poate imputa, însă lui XXXX datorită pe care o are XXXX sub formă de TVA, impozite și alte plăți față de bugetul de stat și nu pot fi apreciate aceste sume ca daună cauzată de XXXX, deoarece sumele date sunt obligația fiscală a XXXX. Poziție a părții acuzării ce nu poate fi reținută ca întemeiată așa cum, prin încălcarea prevederilor legii, neîndeplinirea atribuțiilor de serviciu în mod corespunzător de către XXXX au dus la afectarea bunei desfășurări a activității instituției statale a cărui șef era. Fiind responsabil de activitatea desfășurată de XXXX, era obligat să realizeze controlul activității în această instituție întru asigurarea exercitării activității acesteia în strictă conformitate cu legea. XXXX, însă a manifestat o atitudine necorespunzătoare funcției deținute, fapt ce a dus la atingerea gravă bunei funcționări a XXXX, discreditarea și compromiterea activității acestei instituții.

Instanța de fond, însă la emiterea sentinței incorect a considerat că faptele inculpatului nu constituie infracțiune, ci abatere disciplinară, concluzie ce incorect a dus la achitarea lui Uzun Nicolae de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal.

În ședința instanței de apel s-a constatat cu certitudine că XXXX activând în calitate de șef la XXXX din anul 1990, pe parcursul activității fiind reconfirmat în funcție. Deci, fiind o persoană cu funcție de răspundere într-o instituție de stat, investit cu anumite drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice sau a acțiunilor administrative de dispoziție și organizatorico – economice, a admis neglijență, care s-a exprimat prin neîndeplinirea obligațiilor de serviciu. Și anume, la data de 30 martie 2006, aproximativ de la ora 07:00 până la ora 07:30, aflându-se în or. XXXX, în exercitarea obligațiilor sale de serviciu - de șef al XXXX, a eliberat conducerii XXXX c/f XXXX, în persoana lui XXXX și XXXX, blacul certificatului privind primirea la evidență a conturilor bancare, pe care l-a completat XXXX, după care XXXX l-a semnat, ca șef al XXXX și a plasat și ștampila XXXX. În acest sens, însă nu a întreprins măsurile necesare pentru înregistrarea certificatului menționat, conform art. 167 Cod fiscal (care era în vigoare în 2006) în Registrul XXXX de evidență a eliberării certificatelor privind luarea la evidență a conturilor bancare. Acest fapt i-a permis XXXX de a deschide contul bancar nr. 222418720191 la XXXX filiala XXXX, care n-a fost luat la evidență de către XXXX și cu ajutorul căruia XXXX a exercitat operațiunile financiare nedeclarate. Astfel, în perioada din 02.10.2006 până la 30.11.2011, pe contul indicat mai sus a fost realizată circulația mijloacelor bănești în sumă totală 15 153 301 lei (în anul 2006 - 53 599 lei, 2007 - 825 431 lei, 2008 - 359 918 lei, 2009 - 3 983 362 lei, 2010 - 4 306 630 lei, 2011 - 2 380 899 lei). La fel, a fost stabilit că necătând la faptul că XXXX pentru perioada 02.10.2006 - 21.10.2011, efectua operațiuni financiare pe contul bancar indicat, XXXX având datorie față de bugetul de stat sub formă de impozite și plăți, în mărime de 3 311 615,24 lei, nu rambursa această datorie din mijloacele bănești ce erau transferate la contul bancar indicat. Prin atitudinea neglijentă manifestată de XXXX față de atribuțiile de serviciu, așa cum nu a fost luat la evidență contul bancar al XXXX deschis la XXXX și cu care s-au realizat tranzacții fără a fi realizat controlul acestora și fără a achita taxe, au survenit urmări grave, care s-au manifestat prin discreditarea și afectarea activității XXXX.

Colegiul judiciar, consideră că acțiunile lui XXXX este necesar de a fi calificate corect conform art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal (în redacția Codului penal cu modificări la data de 24.05.2009) ca *"neîndeplinirea de către o persoană cu funcție de răspundere a obligațiilor de serviciu ca rezultat al unei atitudini neglijente față de ele, care a cauzat alte urmări grave a intereselor publice"*.

În susținerea acestei poziții, colegiul judiciar notează următoarele.

Fapta a fost comisă de către XXXX la data de 30 martie 2006. La data de 30 martie 2006 sancțiunea art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal, prevedea pedeapsa cu amendă în mărime de la 300 la 800 unități convenționale sau cu închisoare de la 3 la 7 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

La data de 24.05.2009 în sancțiunea art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal au survenit modificări potrivit cărora această faptă se sancționa cu amendă în mărime de la 300 la 800 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Mai mult ca atât, din data de 07.11.2016 sancțiunea art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal, prevede pedeapsa cu închisoare de la 2 la 6 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 5 la 10 ani.

În conformitate cu prevederile art. 10 Cod penal *"(1) Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorază situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective înainte"*

...), amintit că această pedeapsă este aplicată de către instanța de judecată, fiind de natură săvârșită de către persoana care a săvârșit infracțiunea respectivă prin
la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea
penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv”.

Astfel, ținând cont de faptul că art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal (în redacția Codului penal cu modificări la data de 24.05.2009), prevede cea mai blândă
pedeapsă, instanța de apel conchide necesitatea calificării acțiunilor lui Uzun Nicolae și aplicării sancțiunii pentru faptele comise, anume în baza prevederilor art. 329
alin. (2), lit. b) Cod penal (în redacția Codului penal cu modificări la data de 24.05.2009).

Potrivit art. 61 Cod penal, scopul pedepsei penal este restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către
acesta, cât și de către alte persoane.

Colegiul judiciar, notează că în conformitate cu art. 75 Cod penal, individualizarea judiciară a pedepsei este realizată de către instanța de judecată și constă în
stabilirea și aplicarea pedepsei prevăzute de sancțiune, pentru infracțiunea săvârșită, în funcție de gravitatea infracțiunii săvârșite, de personalitatea infractorului, de
împrejurările concrete în care s-a comis infracțiunea. În cazul infracțiunilor de neglijență în serviciu noțiunea „gravitatea infracțiunii săvârșite” trebuie de înțeles în sensul
că aceste infracțiuni, comparativ cu alte categorii de infracțiuni, prezintă un pericol deosebit de grav pentru societate, deoarece, se manifestă în structurile autorităților
statului, a puterii sau serviciilor publice, care discreditează și compromit activitatea acestora. Este necesar de menționat și faptul că pedepsele stabilite de instanța de
judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar în același timp, trebuie să fie și juste, adică să se respecte
criteriul proporționalității, care presupune stabilirea cuantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. În același timp, trebuie să fie
respectată prevederea art. 61 Cod penal, conform căreia, pedeapsa care se aplică urmează să-și atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenirea a săvârșirii
noilor infracțiuni de către alte persoane.

Colegiul judiciar, conchide că executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice, nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate și anume, ținând
cont de faptul că XXXX este deja pensionar, la locul de trai se caracterizează pozitiv, anterior nu a fost judecat, de la comiterea faptei a trecut un timp îndelungat așa
cum, aceasta a fost comisă încă în 2006. Astfel, ținând cont de personalitatea inculpatului, care rezultă din materiale caracterizante pozitive în privința lui XXXX,
anexate la dosar (Vol. I, f.d.205, 207-212), cât și de prevederile art. 61, art. 75 Cod penal, instanței de apel ajunge la concluzia că în cazul dat pedeapsa echitabilă
pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal, este cea sub formă de amendă în mărime de 300 unități convenționale, cu privarea de
dreptul de a ocupa funcții publice de conducere pe un termen de 1 an. Așa cum, fapta a fost calificată în baza art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal (în redacția Codului
penal cu modificări la data de 24.05.2009), este necesar de menționat că și pedeapsa este necesar de a fi stabilită la fel, în baza prevederilor Codului penal cu
modificări la data de 24.05.2009. Astfel, este de reținut că potrivit art. 64 Cod penal, cu modificări la data de 24.05.2009 *”amenda judiciară se aplică de instanța
de judecată în cazurile și în limitele prevăzute de prezentul cod. (2) Amendă se stabilește în unități convenționale. Unitatea convențională de amendă este
egală cu 20 lei”*. Deci, amendă în mărime de 300 unități convenționale, stabilită lui XXXX este echivalentul a 6 000 lei.

Colegiul judiciar, consideră că, anume pedeapsa stabilită duce la realizarea scopului prevăzut de art. 61 Cod penal, așa cum această pedeapsă are drept scop
restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, cât și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Or, restabilirea
echității sociale reprezintă o valoare supremă în societate și este garantată de art. 1 alin. (3) din Constituția Republicii Moldova.

Cu referire la acțiunea civilă înaintată în cadrul urmăririi penale, este necesar de notat că, prin cererea din 24.06.2015 XXXX a solicitat ca XXXX, interesele
căreia le apără în baza procurii, să fie recunoscut în calitate de parte civilă în cauza penală și să fie încasat în contul XXXX, cu titlu de prejudiciu material suma în
mărime de 3 998 510,24 lei (Vol. II, f.d.256).

Potrivit art. 220 Cod de procedură penală *”(1) Acțiunea civilă în procesul penal se soluționează în conformitate cu prevederile prezentului cod. (2)
Normele procedurii civile și normele procesului de mediere a litigiilor civile se aplică dacă ele nu contravin principiilor procesului penal și dacă normele
procesului penal nu prevăd asemenea reglementări. (3) Hotărârea privind acțiunea civilă se adoptă în conformitate cu normele dreptului civil și ale altor
domenii de drept. (4) Termenul de prescripție prevăzut de legislația civilă nu se aplică acțiunilor civile soluționate în procesul penal”*.

În conformitate cu prevederile art. 221 Cod de procedură penală *”(1) Acțiunea civilă în procesul penal se întentează în baza cererii scrise a părții civile
sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal pînă la terminarea cercetării judecătorești”*.

La materialele dosarului se desprinde existența cererii depuse de către reprezentantul XXXX, care apără drepturile și interesele acestuia în baza procurii nr. D-
1 din 15.01.2015, valabilă până la XXXXXXXXXXXX.

Potrivit art. 62 alin. (5) Cod de procedură penală *”partea civilă își exercită drepturile și obligațiile sale personal sau, după caz, prin reprezentant”*.

Este necesar de notat faptul că codul de procedură penală nu prevede expres cum trebuie să fie confirmate împuternicirile reprezentantului părții civile. În cazul
dat sînt aplicabile prevederile art. 220 alin. (2) Cod de procedură penală.

Potrivit art. 75 alin. (2) Cod de procedură civilă, este prevăzut că *”procesele persoanelor juridice se susțin în instanță de judecată de către organele lor
de administrare, care acționează în limitele împuternicirilor atribuite prin lege, prin alte acte normative sau prin actele lor de constituire, precum și de către
alți angajați împuterniciți ai persoanei juridice, de către avocați sau avocați stagiați”*.

Art. 81 Cod de procedură civilă, stipulează că *”Împuternicirea de reprezentare în judecată acordă reprezentantului dreptul de a exercita în numele
reprezentatului toate actele procedurale, cu excepția dreptului de a semna cererea și de a o depune în judecată, de a recurge la arbitraj pentru soluționarea
litigiului, de a renunța total sau parțial la pretențiile din acțiune, de a majora sau reduce cuantumul acestor pretenții, de a modifica temeiul sau obiectul
acțiunii, de a o recunoaște, de a recurge la mediere, de a încheia tranzacții, de a intenta acțiune reconvențională, de a transmite împuterniciri unei alte
persoane, de a ataca hotărîrea judecătorească, de a-i schimba modul de executare, de a amîna sau eşalona executarea ei, de a prezenta un titlu executoriu
spre urmărire, de a primi bunuri sau bani în temeiul hotărîrii judecătorești, drept care trebuie menționat expres, sub sancțiunea nulității, în procura
eliberată reprezentantului persoanei juridice sau în mandatul eliberat avocatului”*.

În procura anexată la materialele dosarului, în baza căreia XXXX reprezintă interesele XXXX, nu este indicat expres dreptul acesteia de a înainta acțiune civilă,
cu toate că potrivit art. 81 Cod de procedură civilă, un asemenea drept este necesar de indicat expres. Astfel, se desprinde că înaintînd reprezentantul XXXX cererea
menționată, a ieșit din limitele împuternicirilor acordate prin procura nr. D-1 din 15.01.2015, valabilă până la XXXXXXXXXXXX (Vol. II, f.d.252).

Circumstanțe, care după părerea instanței de apel duc la aplicarea prevederilor art. 267 lit. c) Cod de procedură civilă, potrivit căruia *”instanța
judecătorească scoate cererea de pe rol în cazul în care cererea este semnată sau este depusă în judecată de o persoană neîmputernicită; ...”*. Situație
prezentă în cazul dat așa cum, în procura în baza căreia reprezintă drepturile și interesele XXXX, nu este indicat expres dreptul ca aceasta să înainteze acțiune civilă în
procesul penal și care duce la scoaterea cererii de pe rol, deoarece a fost depusă de către o persoană neîmputernicită.

Împrejurările indicate, denotă în mod concludent că apelul declarat de procuror urmează a fi admis, cu casarea totală a sentinței primei instanțe și pronunțarea

unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXX se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal. Cererea de chemare în judecată depusă de către XXXX, însă urmează a fi scoasă de pe rol, deoarece a fost depusă de către o persoană neîmputernicită.

Elucidând și constatând starea de lucruri descrisă mai sus, conducându-se de art. 413-414, art. 415 alin. (1), pct. 2) și alin. (3) Cod de procedură penală, colegiul judiciar,

D E C I D E :

Se admite apelul declarat de către XXXX.

Se casează total sentința Judecătoriei Taraclia din 18 decembrie 2015, pronunțată în cauza penală privindu-l pe XXXX învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Se pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, după cum urmează.

XXXX se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 329 alin. (2), lit. b) Cod penal și i se stabilește pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 300 (trei sute) unități convenționale, echivalentul a 6 000 (șase mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice de conducere pe un termen de 1 (un) an.

Cererea de chemare în judecată depusă de către XXXX se scoate de pe rol, deoarece a fost depusă de către o persoană neîmputernicită.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei integrale.

Dispozitivul deciziei integrale pronunțat public la 10 martie 2017, ora 14:15.

Președintele ședinței de judecată,

Judecător

Movilă Vitalie

Judecătorii:

Veleva Nina

Dvurecenschii Evghenii